POPELUM

Lucie Chrenčíková

Zajímá mě proměna banálního objektu v obraz. Skutečnost, že něco tak přehlíženého může na krátký okamžik obsahovat zvláštní formu krásy. Na dnech čerstvě vyvezených popelnic vznikají náhodné kompozice přilepených zbytků, které připomínají abstraktní obrazy nebo konkrétní scenérie. Jsou to obrazy, kterým v každodenním shonu běžně nevěnujeme pozornost.

Celý proces je založen na hledání, náhodě a určité absurditě situace. Stávám se stínem popelářů a procházím ranními ulicemi v naději, že do prázdných nádob ještě nikdo nic nehodil. Míjím zmatené pohledy kolemjdoucích a nakláním se dovnitř půlkou těla.

Nejde mi o pouhou fascinaci odpadem, ale o pozornost věnovanou něčemu, co existuje jen na okamžik a bez povšimnutí mizí. Tyto nalezené plochy vybízejí k dvojímu čtení. Z odstupu fungují jako celistvé vizuální plochy definované barvou a náladou, zatímco zblízka nutí k pomalému ohledávání a objevování drobných, nečekaných fragmentů.

Vedoucí práce: Ondřej Durczak